

۲-۳. چشمه روشن، غلامحسین یوسفی، چاپ ششم، تهران، انتشارات علمی، ۱۳۷۴.

کتاب مذکور از جمله کتاب‌های ارزنده‌ای است که در پهنه ادب فارسی به ویژه در حوزه نقد ادبی و تاریخ ادبیات نگاشته شده است و به دلیل دقت پژوهشی و ژرف‌نگری و دامنه کار مؤلف محترم، کتابی در خور ستایش و مثال زدنی است. به نکاتی درباره آن اشاره می‌شود.

زبان متن **چشمه روشن**، به دلیل تسلط مؤلف محترم به متون کلاسیک برجسته ادب فارسی و ممارست فراوان وی در عالم نویسندگی، ساده و روان و در عین حال استادانه و محکم، و نگارش متن نیز عاری از اغلاط دستوری و نگارشی است و از لحاظ سبک زبانی تا حدودی متأثر از سبک و سیاق نوشته‌های شادروان دکتر عبدالحسین زرین کوب است. مؤلف در متن کتاب با وجود استفاده از واژه‌ها و اصطلاحات زبان‌هایی چون انگلیسی و فرانسوی از واژه‌های تخصصی ادب فارسی به خوبی بهره گرفته است و برای تفهیم مطلب به مخاطب از روش یادداشت برداری، حاشیه‌نویسی و گزینش مطالب و تحلیل متون استفاده کرده است. اثر از نظر چاپ نیز در سطح مطلوبی است.

در این کتاب برخی اشعار مهم تعدادی از شاعران - از رودکی تا دوران معاصر - به ترتیب تاریخی، نقد و بررسی شده است. در این نقد و بررسی اغلب به صورت ذوقی و گزینشی

کلیات، انواع، نقد و فنون ادبی ۳۷

عمل شده است و همواره سعی شده کلیه خصوصیات سبکی و عناصر زبانی و ادبی و اندیشه شاعر در آئینه یک قطعه از شعر مهم او عرضه گردد. مرحوم یوسفی گاهی در تجزیه و تحلیل اشعار و شاعران از نظریات نقادان شرق و غرب بهره جسته و در برخی موارد نیز وارد حوزه ادبیات تطبیقی شده است. چنان که شعر فروغ فرخزاد را در صفحه ۴۹۳ با شعر ژرژساند فرانسوی و شعر امید را در صفحه ۷۳۳ با شعر تعدادی از شاعران مغرب زمین مقایسه کرده است.

کتاب مذکور می تواند به عنوان یک کتاب فرعی و کمکی برای تدریس دروسی چون نقد ادبی، سبک شناسی و تاریخ ادبیات مفید و سودمند باشد؛ ولی به تنهایی به عنوان یک کتاب برای دروس دانشگاهی پیشنهاد نمی شود.

